

ΠΛΑΤΩΝ ΜΕΝΩΝ

MEN. Ναί βέβαια. b

ΣΩ. Ἐξέταζε τώρα εκείνα ἀπ' αὐτά πού σοῦ φαίνονται πώς δέν εἶναι ἐπιστήμη, ἀλλά διαφορετικά ἀπ' αὐτήν, ἀν αὐτά ἄλλοτε βλάπτουν καί ἄλλοτε ὠφελοῦν. Ἡ ἀνδρεία, λόγου χάρη, δταν δέν εἶναι ἀνδρεία μέ φρόνηση, ἀλλά κάποιος θάρρος* δταν ὁ ἄνθρωπος ἔχη θάρρος πού δέν τό συνοδεύει φρόνηση, δέν εἶναι τότε πού βλάπτεται, καί δέν ὠφελιέται, δταν τό συνοδεύη ἡ φρόνηση; (*•).

MEN. Ναί.

ΣΩ. Καί τό ἴδιο καί ἡ σωφροσύνη καί ἡ εὐμάθεια δταν μέ μυαλό καί τά μαθαίνωμε καί τά ἀσκοῦμε, εἶναι ὠφέλιμα, βταν χωρίς μυαλό, βλαβερά; c

MEN. Πολύ σωστά.

ΣΩ. Ὅλα λοιπόν δσα ἐπιχειρεῖ ἡ ψυχή, νά τά πάρωμε δλα μαζί, καί οἱ σκληραγωγίες της, δταν τά κυβερνά ἡ φρόνηση δέν καταλήγουν σέ εὐδαιμονία, καί δταν ἡ ἀφροσύνη στό ἀντίθετο;

MEN. Φαίνεται.

ΣΩ. Ἄν λοιπόν ἡ ἀρετή εἶναι μιὰ ἀπό τις ἐκδηλώσεις τῆς ψυχῆς καί ἀναγκαῖο της χαρακτηριστικό ἔχη νά εἶναι ὠφέλιμη, πρέπει νά εἶναι φρόνηση, ἀφοῦ δλα τά ἄλλα τῆς ψυχῆς αὐτά καθεαυτά οὔτε ὠφέλιμα οὔτε βλαβερά εἶναι, δταν δμως πάρουν μαζί τους τή φρόνηση ἡ τήν ἀφροσύνη, γίνονται βλαβερά ἡ ὠφέλιμα. Σύμφωνα λοιπόν μ' αὐτή τή σκέψη, τήν ὥρα πού ἡ ἀρετή εἶναι ὠφέλιμη, πρέπει νά εἶναι κάποια φρόνηση. d

MEN. Ἐγώ συμφωνῶ.

XXV. ΣΩ. Καί μέ τά ἄλλα βέβαια, τόν πλοῦτο καί τά ἄλλα ἀνάλογα, γιά τά ὅποια πρὶν λίγο ἔλεγαμε ὅτι ἄλλοτε εἶναι ἀγαθὰ καί ἄλλοτε βλαβερὰ, ἀραγε δέν συμβαίνει τό ἴδιο; Ὅπως τις ἄλλες τάσεις τῆς ψυχῆς, δταν τίς κυβερνά ἡ φρόνηση, τις κάνει ὠφέλιμες, ἔτσι καί αὐτά δταν ἡ ψυχὴ τά εἰς χρησιμοποίησιν ὀρθὰ καί τά κυβερνά, δέν τά κάνει ὠφέλιμα, δταν ὀχι ὀρθὰ, βλαβερὰ;

MEN. Βεβαίως.

ΣΩ. Κα! Ὄρθα βέβαια κυβερνά ἡ φρόνησιμος ψυχὴ, σφαιερὰ δέ ἡ ἀφρων;

MEN. Ἔτσι εἶναι.

ΣΩ. Εἶναι λοιπόν δυνατόν νά ποῦμε ἔτσι γιά δλα: στον ἄνθρωπο δλα τά ἄλλα εἶναι ἐξαρτημένα ἀπό τήν ψυχὴ, κι' ὁ κόσμος τῆς ἴδιας τῆς ψυχῆς ἀπό τή φρόνηση, 89a ἂν πρόκειται, νά εἶναι ἀγάθῃ* καί σύμφωνα μέ τή σειρά αὐτῶν σκέψεων φρόνησιμος θά ἦταν τό ὠφέλιμο* δέν λέμε δτι ἡ ἀρετή εἶναι ὠφέλιμη;

MEN. Βεβαίως.

ΣΩ. Δεχόμεστε λοιπόν δτι ἡ ἀρετή εἶναι φρόνησιμος, ἡ ολόκληρη ἡ φρόνησιμος ἡ κάποιο μέρος της; I1)

MEN. Νομίζω, Σωκράτη, δτι ὀρθὰ εἶναι αὐτά πού λέγεις.

ΠΛΑΤΩΝ Μένων ΕΙΣΑΓΩΓΗ - ΜΕΤΑΦΡΑΣΗ - ΣΧΟΛΙΑ
B. ΤΑΤΑΚΗΣ